

NY. 59. 4.

I. N. D. E. D. N. I. C.
DISSERTATIONUM THEOLOGICARUM
MISCELLANEARUM
CENTURIA Secunda,

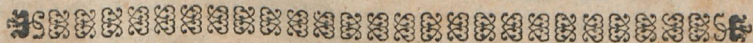
Quam,
CHRISTO, DOMINO, *UNICO*, DILECTO,
Ecclesiam N. T. *Unicam*, τὴν Νουμφὴν, τὴν Γουναίκα
Suam. 2. Cor. 11, 2. Eph. 5, 23. 32. Apo. 19, 7. 21, 9.
Priscis ac Novis, reciproce, Dudaimis. Cant. 2, 5. & 7, 13. 2 Cor. 2, 14.
Spiritus Fidei Fructibus Stipante, Cœlesti,

Νουμφῶ Propitio,
Sub PRÆSIDIO

PAULI GYÖNGYÖSSI,
S. S. Theol. *Doctoris*, ejusdemque Facultatis in Aca-
demia *Regia Viadrina*, post Exilium Suum, Professoris
Ordinarii, Ecclesiæ Apostolicæ *Antiquæ*
Anglicanæ Presbyteri,
IN AUDITORIO MAIORI
Publice defendendam suscipit

JOHANNES MADI,
Ungarus,

ad diem 6. Martii, Hora 10. A. D. MDCC XXVIII.

FRANCOFURTI ad VIADRUM,
Typis JOH. CHRISTOPH. SCHWARTZII, Acad. Reg. Typogr.

Franc. Bacon. de Verul.

Ita de Adimptione Prophetarum, *In hac re admittenda est latitudo quæ divinis Vaticiniis est Familiaris, ut adimptiones eorum fiant & continenter & punctualiter, referunt enim Auctoris sui Naturam. Cui unus dies tanquam mille anni, & vicissim; atque licet plenitudo & fastigium complementi eorum, plerumque alicui certæ ætati, vel etiam certo momento destinatur; attamen habent interim gradus nonnullos & scalas complementi per diversas mundi ætates.*

Athanafius.

Christi Tunica *inconsutilis* fuit, at Vestis Ecclesiæ *Versicolor*.
Unde præcipitur, *in Veste Varietas sit, scissura ne sit.*

ΑΝΘΡΩΠΗ 78 ΘΙΒ, (1. Tim. 6. 11.)

REVERENDISSIMO PRÆCLARISSIMO

JOH. ARNOLDO NOLTENIO,

S. S. Theologiæ Doctōri Solidissimo, post varias
in aliis *Academiis* & *Ecclesiis* fideliter admini-
stratas Provincias,

p. t.

AUGUSTISSIMI REGIS BORUSSIÆ

Electoralisque *Berlinensis* Ecclesiæ, a Sacris *Cælestis* *Legationis*
Angelo Zelantissimo, *Fratri* in Christo indulgentissimo,
in IESU, *ευδαίμωνει & ευδυστηει.*

Honoratissime Domine.

Hyems transit, Vox Turturis auditur in terra nostra. Cant. 2.
12. Prælectiones meæ, quas Tuo *Salubri consilio*, in *Illustrem*,
Divini Systematis Ecclesiæ Reformatæ Hypothecam, *Catechesin Pa-*
latinam. Eiusdemque cum sacris *Fœderibus*, atque *Inclytissima*
Confessione Augustana, *Harmoniæ Demonstrationem*, publicè vertente
anno institueram; his fere horis finire. Quorundam *Anale-*
ctorum in transitu horum *Collegiorum*, occurforum, *Semina* pul-
vinis, exquisitissimæ Tuæ *Bibliothecæ*, (vernante *sole Justitiæ*,
in *Hemisphærio Viadrino*) committenda præsentō: Rem mole
pusillam, veluti *granum Sinapis*; verum tamen *Pignus* meæ er-
ga te *reverentiæ* & *villicationis* in sacris, (quam *fideli conscientia*
implere devovi) & *Monumentum* *Apostolicæ* tuæ *οιδόξιας*.
Qua me in *exsilio* apud vos commorantem toties *recreasti*; si-
cut alter *Onesiphorus*. 2. Tim. 1, 16-18. & *Romæ*, & *Ephesi*, mihi
quietem follicite *quæsisisti* & *invenisti*: *Inveniat Domus* *Hono-*
rata Noltēni, *Ελεον παρα Κορια εν οικια τη ημερα*. *Summa* *votorum*
est.

PRÆSIDIS.

Perillustribus, *amore Veræ Religionis & Pietatis, Fide in Regem,
Zelo in Patriam, Spectatiffimis Viris.*

D. JOHANNI BARTZAI,
D. LAUDISLAUDI BARTZAI, } Fratribus,

Purissimæ Ecclesiæ Reformata Cassoviensis, Lillii inter spinas florentis, Curatoribus indefessis.

D. LAUDISLAUDI SOOS, }
D. FRANCISCO SOOS, } Dominis de SOOVAR,

*Fratribus, Nobilitate ingenita, florenti Fortuna, non parta,
sed relicta (ab Illustri ac Beatissimo Parente suo, Primario nuper Regni Viro, Fide & Religione integerrimo, moribus candidissimo, equi Sanctique amantissimo) Splendidissimis.*

D. LAUDISLAUDI SZEMERE, }
D. ADAMO SZEMERE, } Fratribus,

*Viris Spectabilibus; non tantum Titulis, & rerum Simulacris,
sed re, & vere. I. E. Genere Virtute & Experientia Præclarissimis.
Singulis Fautoribus, ob benigna in se officia quibusvis obsequiis demerendis*

D. JOHANNI TSEETSI, *Insignis Gymnastii Reformati S. Patac. in Hungaria, in Divinis, Humanisque Disciplinis, Professori Primario Celeberrimo Primitiva hæcce Peregrinationis suæ Academica, & observantiæ, erga Præceptorem nuper Colendissimum fidæ, Documenta*

D. D. D.

JOH. MADI,
Defend.

THES. I.

Quandoquidem per iustitiam, bonitatem, perfectionesque Dei nulla ratione fieri potuit, quin Deus homines perfectos absque ulla labe & miseria procrearet: tum ex consideratione hominis, tum anima tum corporis, nec non intuitu hujus *Universi*, beneficio *Luminis* natura quivis, homines lapsos esse colligere potest, eorumque miseriam pernoscere; nempe: Tempus oportere fuisse, quo homines connata felicitate absque tamen Creatoris culpa privati fuerint.

TH. II.

Memoriam certò rerum *intellectualium & sensualium*, si quis Homini- bus, ab exordio sui, feliciorem contingere potuisse nec adfuisse dixerit, ille manifeste, *Authoris* Sapientissimi, Omnipotentissimique, *imperfectio- nis: bonitatisque summæ, invidia culpam* tribuit.

TH. III.

Malum enim illud *Universum* genus humanum devastans, aut a *Creatore* aut a *Principio Manicheorum malo*, Deoque ipsi coeterno, aut ab *ipsis miseris hominibus* derivandum est, Prius vero utrumque vel cogitatu absurdum vel dictu impium est.

TH. IV.

Quamvis autem tantam *malorum lernam*, lapsum genus humanum misere pessundantem, a *Numine irato* proficisci,

A

ex

ex natura scito sciamus, tantum tamen abest, ut resciamus e natura, quo pacto iratum Numen nobis reconciliemus: ut potius in absurdissimas, a Deo gratiam ineundi rationes Numenque non placantes; sed magis irritantes, ab omni awo homines raptos esse experientia testetur, Mich. 6, 6. 7. 8. Rom. 1, 25 -- 30. 2. Reg. 3, 27. c. 17, 26. 27.

TH. V.

Similis ferè ex intuitu Corporis humani, miserix thesis consequitur, cum enim ratio doceat, hominem inter visibiles creaturas præstantissimum, Mundi visibilis ac invisibilis vinculum, copulam Cæli ac Terræ, non solum Mundi majoris vivam epitomen. Sed imaginem ipsius conditoris, Divinx cognitionis, justitiæ, Sanctitatis ac perfectionis radios quasi participantem; necessariò inde concluditur, quod Deus illum, non cum tot imbecillitatibus corporis, in abyssum morborum demersis, hominem reliquis animalibus ferè inferiorem reddentibus: sed potius etiam Corpus perfectissimum menti tam beata jungere debuerit.

TH. VI.

Impia proinde est doctrina Socini, qua statuit, Unum illud peccatum ne Adami quidem corrumpendi vim habere potuisse, peccatiq; penam ut rem indifferentem esse, quæque a peccatore, sine absoluta atque proprie dicta satisfactione separari possit: Vinculum enim illud, quod inter peccatum, ejusque penam demeritam intercedit, in natura fundatum est. Gen. 18, 25. Rom. 1, 32. & 2, 5. 14. 15. & 6, 23. & 12, 19: Esa. 1, 24. Jer. 5, 29. & 9, 9. Psalm. 94, 8-11. 95, 11. Heb. 10, 30. 31.

TH. VII.

Simul atque enim homines, semet ipsos imagine divina privaverunt, eo, etiam ipso medium nullum superstit ipsi quomodum cum Deo commercium erigendi noscerent aut haberent; expirante verò hoc commercio, nil nisi mors spiritualis & aeterna captivos tenet homines, mortem tamen temporalem, penam lapsus primævi directam, non esse, neque eam a natura vel comminatione Gen. 2, 17. dependere; sed a reconciliato jam per Mediatorem Numine ortum suum recuperare ex Gen. 3, 15. 16 -- 19. clarissimum est; siquidem Deus viventes adhuc peccatores, non disrupto mentis ac corporis vinculo,

eternè

æternæ morti ut comminatus erat addicere potuisset, Rom. 9, 22.

TH. VIII.

Unde concipere possumus, homines ex mortuis a Christo D. Prophetis & Apostolis ad vitam revocatos, mortuos fuisse, tandem non ad solvendum naturæ debitum, & peccati stipendium. Rom 6. 23. Heb. 9. 27. Sed mortem sustinuisse pro liberrima Dei dispensatione, ut Christo & Sanctis occasio ministraretur gloriam Dei manifestandi. Joh. XI. 4.

TH. IX.

Natura Imaginis Divinæ, ad quam conditus est homo Legem moralem longe transcendere, exinde facile patescit, quod Lex moralis, ad solum commercium Generis humani inter se transigendum facit; Imago verò cœlestis divina, commercium cum ipso Deo Triuno conciliat.

TH. X.

Hinc cuius liquet, justitiam & sanctitatem Imaginis Divinæ. Eph. 4. 24. non pertinere ad classem virtutum Legis moralis. Sed longe majorum virium altiorisque indaginis esse, quarum analogicas, in ipsa satisfactione & merito Christi D. accipiunt fideles. Phil. 4. 7. 2. Pet. 1, 3-8.

TH. XI.

Ex qua consideratione patet, Cur Sacra Scriptura penalem Sanctionem fundet in eminentissima, Sanctissima, justissimaque Dei natura non vero in mero duntaxat liberrima voluntatis beneplacito eaque propter Satisfactionem Christi requisita fuit, ut Deo Triuni *λοτρον* Sufficientissimum præstaretur, Jehova iudicium ad lineam & justitiam ad perpendicularum disponente. Esa. 28. 16-18. ut quod non rapuit rependeret. Psal. 68. 5. 8. 10. 14.

TH. XII.

Pena nempe peccato proportionata esse debet, & gravitas peccati, non ex actu tantum peccaminoso, verum ex circumstantiis: Signanter, ex Majestate persona cui peccatur, derivanda est. Psal. 51. 6. omnesque peccantes Deo peccare, quod ex exemplis egenorum, quorum refocillationem Deus sibi met tribuit liquet. Prov. 14. 31. 17. 5. 19. 17. Matth. 25. 33-44. & Persecutiones, quæ ad Christum D. referuntur Act. 9. 4. 5. 26. 14. 15. Jac. 4. 11.

TH. XIII.

Verba illa, Gen. 25, 26. *Jacob comprehendit manibus עשו* vertendum esse. *ו* propter calcaneam Esau, Textus Gen. 18. 28. an. perditurus es *בְּחַטְאֵי* propter quinque & Jud. 5. 14. Moderatores *בְּשֵׁב סֵחֵר* propter calanum stylum Scribe & Exod. 14, 3. & Crediderunt in Jehoram & propter Mosen servum ejus, clarissime docent, atque ita phrasi, propter Calcaneum apprehendit Jacob Esavum & quod exinde nomen Jacobo inditum est, indigitatur. Inimicitia illa Messiam inter & Serpentem. Gen. 3, 15. Ipsum conteret tibi Caput, & tu conteres ejus calcaneum: Et per semen illud triumphans, Jacobi per Esavum Victoria, quò collineatur. Hof. 12. 4. in utero calcaneum pressit Fratris sui, & robore suo Principem se gessit cum Immanuele, (quod enim ad hanc victoriam in utero respiciatur. v. 5. patet ubi distingvitur pugna alia cum angelo, ab hoc triumpho cum Elohim. Paralellum, huic Jacobea Collisioni est, Duellum geminorum in utero Thamar, Gen. 38, 27-30. Ubi Peres Primogenitura suæ majestatem pessumdare volentem Zeracum, perinde manibus comprimendo repressit calcaneo, & retraxit, prout verba, quare dirupisti superte, *וַיִּרְבֵּץ* ruptura divisionem, nempe, Gen. 3, 15, & Genealogia Christi D. Matth. 13. *Mysterium liquido docent: Ita ו* sumitur. Exo. 14, 25. & 20. 16. Num. 12. 1. & 24, 21. Esa. 21. 13. Ex analogico tali, *ו* propter sensu, etiam in *græcis* *εἰ* pro propter capitur. Apo. 14, 13. Eph. 4, 1. & 3, 1-II. Col. 2, 16. Matth. 6, 7. 1. Thef. 4, 16. Joh. 3, 21.

TH. XIV.

Quod Satan, qui antea Diabolus & Draco audiit, novo nomine. Apo. 12. 10. *καταγορῶν*, Calumniator fratrum nuncupetur, eò collineatur ad Historiam Jobi. Cap. 1. & 2. Ubi Satan novo stratagemate, bellum fidelibus, illud Gen. 3, 4. 5. quò Deum, non homines calumniabatur, inverso nunc ordine redintegavit, cum Calumnianda effecit, ut Job sibi a Deo tentationibus probandus permitteretur; quò respectu etiam Jac. 5. II. ex tot Patribus nominanter solus in *υποδευγμα* proponitur.

TH. XV:

TH. XV.

Typica hac consideratione factum est, cur Deus *vita Jobi*, post afflictiones, 140. annos adjecit, ut afflictiones unius hebdomadis seu 7. annorum (quantum fuisse Doctores judeorum tradunt) *proportione sacra*, compensaret. Job. 42. 16. Rom. 8. 18. 2. Cor. 4. 17. Esa. 51. 17. *Jobum* que in *signum Spei* novi T. ultimæ ætatis fidelium, erigeret. Apo. 11. 18. & 21. 4. & 22. 12. Pf. 58. 12. 97. 10. 11. & 112. 49. & 149. 4. 9. Jac. 5. 9. 11.

TH. XVI.

Textus Gen. 14. 20. & dedit ei decimas de omnibus & 25. 23. & major *Serviet minor* יצנר רב צעיר a Spiritu Sancto ambigue Scripti, an nempe *Abraham*, an *Melchisedech* dedit decimas, an *major* vel *minor Serviet*; quod in se se aliquod augustum *mysterium* (non incertum, ut illud Apollinis, *ajo te Æacida Romanos vincere posse*) *Fœderis gratiæ* definitum contineat ex eo quod demum, *Apostolica Interpretatione*. Heb. 7. 6. Rom. 9. 12. tollendum sit, clarissimum est.

TH. XVII.

Israelem in *Ægypto*. 230. annis non obtulisse Deo sacrificia, ob *Ægyptiorum superstitionis* offensæ metum Exod. 8. 26. evidentissimum est, idque non sine *tremendo mysterio* in N. T. *Israele* manifestando. Apo. XI. 8. & 21. 8. *Meticulosi* definito. Ezech. 20. 8.

TH. XVIII.

Filiam *Aser*, *Virginem Zerach*, *Ægyptum* cum *Jacobo* ingressam. Gen. 46. 17. tum post *sesquiritia Secula* Superstitem, *Canaanem* etiam *ingressam* ex recensione. Num. 26. 46. clarissimum est, Unde, *comminationem* illam de *expiraturis omnibus in deserto*. Num. 14. 22. ad *Viros* tantum restrictam esse evidens est; Eamque *Sexus sequioris* exceptionem, *Promissionem* illam. Gen. 13. 15. 16. 17. per *Leviratus* connubia. Deut. 25. 5-7. *facilitandam* in terra *Canaan*, *complendamque* causasse, *Historia* Judic. 8. 30. 10. 4. & 12. 9. 14. *inculcat*: in quem scopum etiam Deus, *mandatum* illud *Draconicum* Ezech. 29. 3. *Pharaonis* Exod. 1. 15-21. quæ *Pueros*, non *puellas* necari voluit, *clementissima* *fatorum* potestate, direxit.

TH. XIX.

TH. XIX.

S. Job. fœdere illò, quod excidit cum oculis suis, & quod (postquam quod Exod. 19, 3.) consideravit de virgine. Job. 31, 1. 7. collineat, ad tentatam & præcipitam per aspectum oculorum. Gen. 3, 5. 6. Virginem. (2. Cor. 11, 2. 3.) Evam: atque nomine Fœderis, Signum illud. Exod. 13, 16. Deut. 6, 9. תרשטטו indigitasse, vox, excidit inter oculos & apologia. Cap. 6. 10. quis non occultravi, eloquia Sancti liquidissime innuit (conf. Psalm. 119. 37. 1. Joh. 2. 16. Jos. 7, 21. Apo. 13, 16. & 14, 1.) ut non pudeat de confederatione Divina.

TH. XX.

S. Paulus adhortatione. Heb. 12, 28. colamus placide Deum μετὰ φόβου καὶ εὐλαβείας, quia Deus noster est πρὸς καταναλισκόν; in memoriam revocat fidelibus, Abrahami cultum, Gen. 15, 17. monuitque, quamvis Deus, ut amicus agat fœdus gratia, nobiscum initurus & obsignaturus; ut in Evangelii & Sacramentorum administratione facit: at tamen, in tali gloriosa sui revelatione, coram Majestate ejus sacro horrore contremiscere debemus Gen. 28, 17. Pf. 96, 9. & 2, 11. 12. 1. Reg. 19, 13. Esa. 6, 2. Phil. 2, 12. neque ut Agrippa & Bernice μετὰ πολλῆς Φοβίας. Act. 25, 23. Templum Ecclesiæ, ut hodie plerumque Christiani solent, adire. Jac. 2, 1-2. 1. Pet. 3, 2. 3. 4. 5. 1. Tim. 2, 9. 10. Jud. 6, 22. 13. 20.

TH. XXI.

Vocem הַנְּשָׁא Job. 14, 13. Utinam occultares me, Significare, inconclavi, sequentis lineæ, & absconderes me, donec aversa esset ira, tua cum Textus. Esa. 25, 21. parallellia disertè ostendit; neque enim Jobum eo dementia devenisse, ut abscondi in gehennâ, ab ira Dei quæ illic plusquam alibi flagrat, quifquam credere possit; neque Sepulchrum mortis corporis pedissequam præoptasse fingi potest; Si quidem hoc הַנְּשָׁא v. 14. morti corporali, e diametro clarissime opposuit. conf. Psalm. 149, 5. & Joh. 14, 2. ubi vox μὲν, eidem הַנְּשָׁא respondet. Job. 3, 13-22.

TH. XXII.

Balacum & Balamum, suis Incantationibus. Num. 23, 23. semen illud mulieris, Caput serpentis contriturum intendisse in Israelis infir-

ele inficere, vox נחש & קסם Et v. 21. phrasis illa אלהיו עמו
Deus ejus cum eo, quod idem est ac *Immanuel*. Esa. 7, 14. & 8, 8.
 ותרועה מלך בו Et *elangor societatis Regis in eo*. np. Cap. 24, 7, 17.
 Matth. 2, 2. & *consilium illud Mich. 6, 5. Bileami*, quo commix-
 tionem seminis sancti Israelis. Esdr. 9, 2. Neh. 3. per idolat-
 riam scortationis Moabitaram. Apo. 2, 14. (quam S. Petrus 2.
 Ep. 2, 15. viam Balam, filii Bosor, idest carnis Scortationis no-
 minat) pro curabat, evidentissimum est; quippe & vene-
 ficarum hodie summum in seminibus virorum inficiendis,
 mysterium esse ipsis Maleficis in Tribunalibus fatentibus, no-
 tum est; Et hac via Numinum Tutelarium hostium evoca-
 tionem olim a Romanis usurpatam (quod Balaci votum
 etiam erat. Scriptores testantur, qualem seminis Incantati-
 onem, Jehova. Lev. 18, 21. & 20, 2. expresse Israeli prohibuit.

Th. XXIII.

S Paulum apologia illa απεικμασθα τα κριτα της ασχυ-
 ηης 2. Cor. 4, 2. *abdicavimus latebras pudoris*, ad versutiam fer-
 pentis, & Protoplastorum, nuditates suas ficulneis
 velis in latebris Speciosissimarum paradisi arborum occul-
 tantium. Gen 3, 1-7. Collineare, vox πανουργια subjecta, &
 Cap. XI, 3. in casu Eva repetita, & v. 14. allegoricè illustra-
 ta clarissime innuit.

Th. XXIV.

Prout votum suum. Eph. 1, 18. πρῶτισμενος τις οφθαλ-
 μος της Διανοιης, illis Satana pollicitationibus. Gen. 3, 5. & *ape-
 rientur oculi vestri*, & eritis sicut Elohim opponere, verbum
 חפץ etiam. Exod. 23, 8. Job. 27, 19. Esa. 61, 1. de mentis am-
 bitionibus expositum, diserte inculcat Col. 1, 26. 27. 28.

Th. XXV.

Quemadmodum, Regis Joakim pertinax factum, quo
 Prophetarum libros laceravit & combussit. Jer. 36, 23. mala & def-
 perata ipsius causa documentum fuit: non secus bestialis
 praxis Pontificiorum, qua lectionem librorum a Protestan-
 tibus, quibus cum Romanensibus, non eadem in sacris,
 sententia est, editorum prohibent atque secundum indi-
 cem ut vocant expurgatorium, Testes Veritatis crucifi-
 gunt, sublestæ ejus Ecclesiæ, fidei certissimum argumen-
 tum est.

Th. XXVI.

Apo. 19, 2. phrasis, vindicavit sanguinem servorum suorum e manu ejus *np.* Bestia, Cui. Apo. 17, 3. meretrix illa insidebat; respicit ad promissionem illam Gen. 9, 5. certo sanguinem vestrarum animarum (Apo. 6, 9-11. 16. 5. 6.) requiram, de manu omnis Bestie vindicabo, וְשָׁרַף verbum & LXX. ενζητην, significat inquisitionem forensi judicio peractam, cum Summo conatu & studio, quali confanguineus & necessarius וְשָׁרַף Vindex sanguinis persequeretur, occisorem, cui citra appellationem forensis, supplicium summere de Homicida integrum erat Deut. 19, 6. Psal. 9, 1. 3. 38, 13. 34. 11. 109. 10. Deut. 13, 14. Jud. 6, 29. Job. 5, 8. & 10, 6. & Esa. 1, 17. 16. 15. Qualis Processus contra brutas bestias *manibus* destitutas nusquam locus esse potest, refertur igitur Jehova hanc promissionem adversus emblematicam illam bestiam Gen. 3, 1-15. a principio homicidam. Joh. 8, 44. 1. Joh. 3, 8. Matth. 23, 35. eamque iam, de omni bestia manu Apo. 13, 18. vindictam consummatam Halleluja celebrat.

TH. XXVII.

Quod Deus quorundam peccata in V. T. gravissima, ut incestum, Loti, adulterium & homicidium Davidis, Idololatriam Schelomonis, varia facinora dissimulavit Simfonis, in seipsis non castigavit; aliorum autem crimina, quæ externa figura longè fuere leviora & excusabiliora, ut Chami illusio, quæ irridebat Noachum ebrium, Esavi profanitas, quod esurio, Primogenituram Jacobo vendiderit, Uxoris Loti tarditas, quod ex curiositate retrospexerit, tam tremenda & in omnem posteritatem horrenda exemplarique plaga punivit, factum est ex eo sine: quia horum peccata erant *typica*, ideoque aeternam condemnationem antityporum obsignabant, illorum autem (quia erant *Typi Christi Domini*) facinora, propter reflexionem mediationis ejus præteriebantur.

TH. XXVIII.

Phrasis, *יַבְשֵׁתוֹן בְּעֵצֵי הַמַּיִם אֶת־פְּעָדֶיךָ*. Apoc. 19, 13. collineat ad Textum Psal. 68, 24. *תִּיבֵן* tinges rubore pedes tuos, illumque eundem esse Heroem de quo Bileam prædixerat. Num. 24, 17. *rubefaciet angulos duces* (1. Sam. 14, 38.) Apo. 19, 18. verbum

verbum. קרן & מצו Scopusque vaticinii diferte arguit.

TH. XXIX.

Quemadmodum habet *Christus & Ecclesia*. N. T. suas primitias in oblatione gentium Christum. D. recipientium, ad *Gloriam Dei Patris*. Rom. 15, 15. 16, 3, 30. 16, 5. Apo. 14, 4. Eph. 1, 11. 12. Jer. 2, 3. Non secus, *Satanam* habere suas primitias in *Apostasia* Ecclesie. N. T. in perditionem. Textus. Num. 24, 20. *Amalec* primitia gentium sed extremum ejus ad interitum diferte innuit. nempe, *Amalec* ex præteritis a Deo Populis, cum *israelem* sibi in *Populum* segregaret. Deut. 32, 8. Exo. 19, 5. 6. Primus armis eum adortus est, hostilitatemque exercuit contra *Ecclesiam Dei nationalem*; quare addictus est *anathemati* ad exterminium memorie. Exo. 17, 14. 19. conf. Act. 13, 10. 11. *plagam Elime* typici. 2. Theff. 2, 3, 11.

TH. XXX.

Messias Unicus mediator. Vet. & Novi T. in reficitata nominis sui notatione. Esa. 49, 1. *Jehova* inde ab utero nomine compellavit me, Matth. 16, 13. 16. *Filium hominis* (quo titulo. 82. vicibus in N. T. ornatur *Christus* D.) *visceribus matris mee* memoriale fecit *nomini meo*; indigitat manifestationem suam primavam, *semen mulieris*. Gen. 3, 15. 21. 12. 49, 10. Pf. 2, 7.

TH. XXXI.

Quò respectu, *Prophetia* illa. Psal. 72, 17. יְהוָה שֵׁם הַנְּסִיבָה nomen ejus *Filiabitur*, nacta est implementum, in istis verbis institutionis & promissionis *Christi* D. Matth. 28, 19. 20. & in primo Novi T. Concilio. Act. XI, 26. χρηματισαι τε πρωτων εν κυριοχσια τωσ μαθητασ χριστιανωσ; declaratumque est, quod in sacris. S. Omnia nomina *Christo* data, active & passive simul sint significationis propter *mysterium Gratia* Fæd. eaque ratione, phrasis illa. *Filiabitur nomen ejus*, *Lectoribus Sacrae S.* in thesaurum *Consolationum* suarum convertenda est. 2. Pet. 1, 4.

TH. XXXII.

Hac ratione, *Adoptionis Divina* Sacramenti, nempe *Baptismatis*, *Natales* ad diem *Restitutionis* *Protoplastorum* Gen. 3, 15. 22. referri debere, *Pater Glorie* Eph. 1, 17. in *Baptismo* *Christi* D. Matth. 3, 17. augustissimo proclamavit, cujus

B

Myste-

Myfterii respectu, suum in *jordane Baptismum* Christus D. alterius ejusdem adhuc *futuri baptismatis signum* fuisse. Matt. 20, 22. Rom. 6, 3. 4. expresse docuit, eoque actu se esse illum *Sanctum S. obsignatum* Dan. 9, 24. indigitavit, Cujus signi calaturam caelestem, cum R. Alschech scrutaretur, in primo comment. Praefamine ita expressit: *Sigillum eius esse sigillum sigillo inclusum.* Cant. 8, 6. Hag. 2, 24. conf. Apo. 5, 1. 2. Tim. 2, 19. Rom. 4, 11. 1. Cor. 9, 2.

TH. XXXIII.

Par equitum. צמר פרשים Efa. 21, 9. *Classicum exitii Babelis Canentes*, sunt Reges ab Oriente Mysticum Babelum pessumdare advolantes Apoc. 16, 12. & 14, 8. 9. Zach. 6, 67. Efa. 44, 14. 17. Quos Israelitas futuros, Efa. 44, 15. 16. Clarissime innuit. *Et desolabit quemadmodum desolavit jebova linguam maris aegipti & lepabit manum suam super flumen.* (Targum Eufraten) *in fortitudine Spiritus sui & percutiet eum in septem rivos ita ut transeant per eam calceati.* v. 16. *& erit via residuo Populi mei qui relinquetur ab Assyriis* (ergo Euphrates innuitur) *sicut fuit in die qua ascendit de terra Aegypti.* (conf. Zach. 10, 10-12. Chal-deum Parap. & Efa. 14, 1-9.

TH. XXXIV.

Atque exinde. אריה על מצפה Leo speculator eodem Cap. 21, v. 6-8. est Angelus ille. Apo. 10, 3. Leo. pro Tribu juda excubans. Apo. 5, 5. Pro. 20, 2. Amos. 38. Ruinae Babelis Commissarius. Hof. 13, 8. Pro. 15, 3. Pf. 66, 7. itaque illis verbis v. 4, 5. *Palpitavit cor meum, perterrefacit me: crepusculum desideratissimum mihi.* Pfal. 46, 6. *disponit in trepidationem mihi: instruite mensam.* Speculetur speculator comede, bibe, surgite. O! Principes ungitur scutum, collineatur ad Epulum Balthasaris typicum. Dan. 5. Qui desultoria hac mensa, (convivio Agni Nuptiali. Apo. 19, 7. opposita) cum satrapis suis insultabat spei Israelis exultantis, ea nocte qua lurconem agebat. v. 30. animo regnoque orbatus diluculum desideriorum suorum, cum desperatione. Apo. 6, 16. 17. nactus est. Apo. 18, 6-9. 24. Pf. 46, 7.

TH. XXXV.

Christum. D. simbolo illò, τὸν γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφραγισεν ὡς θεός. Joh. 6, 27. ut credatis in eum. v. 29. quem misit hoc

hoc est opus Dei, collineasse ad confessionem. Jobi. 14, 17. *נָצַרְרָה* obfignata est in fasciculo apostasia mea; Et ad restipulationem Abigail. 1. Sam. 25, 29. in fasciculo vitarum obfignate erit Colligata cum Jehova anima Domini mei. Et ad Tripudium Ecclesie, Cant. 1, 13. Dilectus meus fasciculus myrta; Et ad Dan. 9, 24. Hof. 13, 12. attendenti clarissimum est. Paralella sunt his, quæ de eodem sigillo Dei. 2. Tim. 2, 19. Secretarius Christi Paulus contestatur.

TH. XXXVI.

S. Johannes B. exceptione illa Matt. 3, 11. Ipse vos baptisavit Spiritu & igne; in memoriam Judæis revocat, Typicum illud Baptisima Schechinna. Exod. 13, 21. & 14, 19. 20. Quod Israelem Columna nubis & ignis. 1. Cor. 10. expiavit, Messianique eundem. Joh. 1, 26. Jam Mysticum istud Baptisima. Esa. 4, 3. 4. 5. Zach. 2, 5. & 3, 9. inter illos administraturum esse. Ezech. 36, 25. 27. 1. Pet. 3, 21. Eph. 5, 26. 17. Rom. 6, 3 Matt. 20, 22. 23. Tit. 3, 5. Act. 1, 5.

TH. XXXVII.

Apostolus. Heb. 2, 10. & 12. 2. Respicientes ad Ducem Fidei & consummatorem Jesum; collineat ad Promissionem. Esa. 55, 4. En Testem, Ducem, Præceptorem Gentium dedi eum; quæ Daniel sic exprefsit. Cap. 9, 25. ad vivificandum & edificandum Messiam Ducem. conf. Exod. 33, 14. 2. Chr. 20, 12. Cant. 4. 9.

TH. XXXVIII.

Paradoxum illud Dialecticorum: Idem actus vite & Mortis Lucis & tenebrarum; privationis & habitus; in justificatione, peccatoris vivificatione & mortificatione veteris & novi hominis. Rom. 6, 2-5. Col. 2, 12. 13. 3. 1. & 1, 13. 22. Eph. 4, 5. Et in Judæis. Rom. 11, 28. esse inimicos & amicos Dei; illos. Matt. 23, 32. implere mensuram Patrum suorum, & peccatorum simul & penarum, dum hodie simul & augment. & expiant sua peccata. Deut. 32, 43. Esa. 27, 9, 4, 3. 1. Theff. 2, 16. & cum sol justitie ortus Christianis, Judæis occubuit. Matt. 4, 2. Rom. 11, 11. 12. & in Columna nubis & ignis. Exod. 14, 20. verissimum est. Quod Paradoxum afflictis Christianis, sub Mysterio Crucis militantibus. Gal. 6, 14. tanquam augustissimum: της παρακλησεως αυτων χαυχημα. Rom. 5, 3. perpetuo meditandum. Rom. 8,

36. 37. 2. Cor. 2, 14-16. & 12, 10. & 4, 4-7. commendat Apostolus.
conf. i. Pet. 4, 14. Act. 6, 15. 7, 55.

TH. XXXIX.

In *Dialectica* Spiritus S. non verare illud *Porisina Latino-*
rum, Duæ negationes faciunt unam affirmationem, Textus
Joh. 8, 18. *εγω ε κρω ε δενα*. Luc. 13, 31. *επι ε μη με ιδητε* Gal.
4, 30. *ου γαρ μη κληρονομηση* Heb. 3, 19. *οτι εκ ηδονηθησαν*,
ενσλθειν, qua phrasi collineat Apostolus ad illam expressionem.
Exod. 34, 7. *הקנתיך* infontem habenda, non habebit infontem
evincunt; imo *triplex negatio* fortissima affirmatio. Luc. 10,
19. *κλ ε δεν υμας ε μη αδικησει* Matth. 24, 21. *εδ ε μη γενηται* Marc.
14, 25. *εκ επι ε μη πω*.

TH. XL.

Scripturæ sacræ esse illud *Diverbium*, *Duo cum faciunt*
idem, non est idem. Duo cum loquuntur idem, non est idem. Con-
textus illi Psal. 91, 11. 12. Matth. 2, 8-16. 4, 6. Joh. XI, 49. 50.
51. 52. & 19, 6, 23. 24. 36. 37. & 13, 18. Gen. 3, 4. 5. & 37, 22. 50,
10. & 45. 8. Esa. 10, 6, 7. Zach. XI, 12, 13. Matth. 27, 10. Apo.
13, 11. Act. 8, 19. 20. & 21, 13. 26. apodicticè evincunt, *Sic idem*
sane non est, cum & Sociniani & Protestantes, *Christum D. verum,*
æternum Deum, propriumque Dei filium confitentur; ita idem
non est, quando Pontificii & Protestantes *corpus & sanguinem Chri-*
sti D. verè realiterque a fidelibus recipi dicunt; exinde observa-
re est, quod *Hæretici* quavis ferè ætate *lingvam Orthodoxorum*
imitati leguntur, quâ sub apparente *verborum sanitate*, ina-
nes suas opiniones contegerent; non secûs (proh dolor)
in *Ecclesiis* canuntur sæpè *Psalmi & Hymni*, quos vix decem ex
vero sensu canunt, unde fit; ut plerique canentes *in faciem*
Deo mentiantur. Job. 13, 7. 8. 9.

TH. XLI.

Cum verbum *singulare*, nomini *substantivo*, numero plu-
rali additur v. gr. Gen. 35, 26. *Hi sunt filii Jacobi, qui natus est*
ipsi Dan. 9, 24. *Septuaginta hebdomades decisa est, super populum tu-*
um. Gen. 3, 21. 22. *Et induit eos & dixit Jehova, Ecce Adams fa-*
ctus est, ut unus ex nobis, & expulit eum (constat enim utrosque
indutos fuisse & hortò ejectos) conf. 2. Reg. 5, 13. Jer. 51, 19.
tunc ibidem *mysterium* aliquod *contemplandum* esse Sp.
Sancti *calamus* indigitat.

TH. XLII.

TH. XLII.

Exinde nomine Adam Gen. 3, 22. Ecce Adam factus ut unus ex nobis Eva quoque significatur, quippe ea quoque vestibus salutis v. 21. induta fidemque suam in salvatorem Deum suum. C. 4, 1. luculenter testata; Hujus intuitu nomine τῆ ὁμοιωσας. Filiorumque Gal. 14, 5, 6. filiatio quoque Divina faminei sexus Clarissime innuitur. conf. Cap. 3, 26-28. 2. Cor. 6, 18. Psal. 72, 17.

TH. XLIII.

S. Apostolus 2. Cor. 3, 18. voce (ἐξ τῶν ἀπαξ λεγομένων) καὶ ὁμοιωσόμενοι collineat, ad reflexivam facierum Moisis gloriam. Exod. 34, 29-35. eaque phrasi, corporum resuscitatorum sanctorum, ab occurfu. 1. Theff. 4, 17. faciei gloriosæ Christi D. μεταμορφωσιν prout Moysis facies a facie Dei colloquentis. Num. 12, 8. Deut. 34, 10. a Spiritu Domini, ut per Catoptram fieri solet resplenduit, indigitat. conf. phrasim Apo. 18, 1.

TH. XLIV.

Signò filii hominis. Matth. 24, 30. in Cælis, propter multorum ad versus illud contradictiones factas. Luc. 2, 34. tollendas & componendas, manifestando (quod est ευχαριστία) collineatur a Christo D. ad gloriosum illud fœderale Dei convictum cum Senioribus Israelis. Exod. 24, 10. 11 in complacentiæ Fœderis Israeliticæ, ἀπαλάβη exhibitum, Ezech. 1, 26. Luc. 13, 26. 27. 28. Apo. 3, 20. 21. Matth. 12, 39-41.

TH. XLV.

S. Paulus phrasi verborum. 2. Cor. 10, 4, 5. ἀχυραμάτων λογισμῶν, munitiones cogitationum consiliorum collineat ad כירות פריה. Jer. 4, 19. conf. Prov. 21, 22. Eccl. 10, 17.

TH. XLVI.

Juramentum quod vergit ad interitum animæ, & Cujus executio, cultum Divinum evertit, estque vinculum Iniquitatis, neminem obstringere S. Davidis exemplo. 1. Sam. 25, 22-25, 31-34. liquidissimum est, & S. Pauli Act. 26, 9-19.

TH. XLVII.

Cum enim turpia morali æstimatione, pro impossibilibus habentur, ad ea facienda nulla occurrit obligatio, neque enim adeo male cum genere humano comparatum est; ut peccare cogatur. Deut. 30, 15, 19.

TH. XLVIII.

TH. XLVIII.

Job Issacharis tertio-genitus. Gen. 46, 13. quod 1. Chron. 7, 1. יִשָּׁכָר (quod auctum Significat) nominetur, & sine præfixo internumeretur, ipsum illustrem *Patriarcham Jobum* fuisse significatur.

TH. XLIX.

S. Apostolus Gentium Doctor, *Institutione* illa. Philip. 2, 11. *Ut in nomine Jesu omne genu flectatur & sua praxi.* Eph. 3, 14. *hujus gratia flecto genua mea ad Patrem D. nostri J. Christi.* Act. 20, 36. externum in Ecclesia orandi corporis gestum *genuflexionem*, tanquam *proemium humiliationis Christi* D. augustissimum, *Homagiique Christiani* erga Herum Regem suum Christum D. *signum*: Patremque non Christum D. in precibus compellandum. Eph. 1, 17. evidentissime ordinavit. conf. Esa. 45, 23. Rom. 14, 11. Psal. 95, 5. 96, 9. Deut. 9, 18. 25. 1. Reg. 8, 54. Dan. 6, 11. Esdr. 9, 5. Act. 7, 50. 9, 40. 21, 5. Neh. 9, 3.

TH. L.

Nechustan, 2. Reg. 18, 4. dum *Ezechias* destruxit; relicto memorabili typico apud posteros exemplo, ritus etiam *Apostolicos & Oecumenicos*, si *superstitio* accesserit abrogari posse diserte docuit.

TH. LI.

Sacerdotem, *Caini & Abelis*, ex voce adducendi, non offerendi, Gen. 4, 3. 4. Lev. 1, 3. & 2, 1. alium fuisse, eumque alium ætate majorem, eminentioremque præter *Adamum* nullum fuisse propter eximium *Typum τὸ μέλλον* Rom. 5, 14. liquidissimum est.

TH. LII.

Quod quotiescunque sermo est in *Scriptis Mosis* de sacrificio pro peccato aut reatu, semper de præterito quum peccaverit agitur. Lev. 4, 2. & 5. cap. hoc ipso inculcatur, non ordinasse Deum ut quis pro crimine admittendo *hostiam* offerret, & *expiationem* homo sibi præpararet in thesaurum, quo deinceps libere peccare posset Deo jam in antecessum *vicariam solutionem* consecuro; quomodo Deus exsolveret hominem ab obligatione obedientiæ, quia etiam negligentiæ haberet ἀντιλήσπον. 2. Tim. 2, 13. 1. Sam. 15, 22. exindeque liquet, indulgen-

indulgentias Pontificiorum, qua emuntur pro futuris peccatis coram Deo detestandam abominationem esse. Hab. 1, 16. 1. Sam. 15, 21. 23. Joh. 11, 48. 50. 53.

TH. LIII.

Programma illud Jobi: Homo natus de muliere brevis dierum & satur Commorionum. Cap. 14, 1. non de omnibus hominibus; Sed de fidelibus ex prosapia seminis mulieris. Gen. 5, 15. oriundis solum effatum est; si quidem impii in bono cunsumunt dies suos, & momento descendant in sepulchrum. Job. 21, 13. Psal. 73, 4. 5. 14. & 88, 16. Act. 14, 22. 2. Tim. 3, 12. prout filii Adam: quos deliciis suis Archi sapientia exhilarare dicit. Prov. 8, 31. tantum credentes soli cluunt. Psal. 25, 14.

TH. LIV.

Cum Christus D. Joh. 20, 17. Discipulos suos, nonnisi post resurrectionem fratres suos appellavit, hac phrasi generationem fidelium Divinam, communionemque cum divina natura. 2. Pet. 1, 4. non in communione humana naturæ, respectu carnalis generationis fundari, sed in conresurrectione ex mortuis, sessioneque ad dextram Patris radicari clarissimè docuit. Rom. 6, 5. 8, 14. Act. 13, 32-34. 1. Pet. 1, 3. Gal. 3, 26. 27. 4, 6. Col. 1, 18. 3, 1. 2. quò respectu mysterium hujus nativitatis. S. Apostolus. Eph. 5, 30-32. ex typo Eve, ex demortui Adami costa ædificatæ Gen. 2, 21-24. apodiectice illustravit. Rom 8, 29. 2. Cor. 3, 18. Eph. 4, 24.

TH. LV.

Quemadmodum ipsum Elibu, filium Dei fuisse; præter nomenclationes, Filius Baraceel, Buzites, ex cognatione Ram; Etiam compellatio Dei, Pater mi. Cap. 34, 36. qua parrhesia nemo in V. T. Deum compellasse legitur; Et protestatio: inter nos interim constringatur, quò respectu Elibum arguentem, illico Pater Deus ex turbine exceptit. C. 38, 1. liquide probat non secus ipsum Eliezerem. 2. Chron. 20, 37. præter nomina Filium Dodau ex marefa, eundem Filium Dei fuisse Angelum Fæderis, impiam confederationem Regum reprimens; effectus verborum ejus quò classis illa navium bellicarum contracta est. Textus. Psal. 48, v. 4-8. certissimo evincit.

TH. LVI.

TH. LVI.

S. Paulus phrasi sua; *desiderans reverti & cum Christo esse.* Phil. 1, 32. *Tempus mei reditus in patriam instat.* 2. Tim. 4, 6. collineat ad desiderium illud *Ezechia, revertere anima mea in requiem tuam quia Jehova retribuit tibi.* Psal. 116, 7. atque ita vocem *αναλυσις* significare, *reverti redire domum* paralleli textus. Gen. 8, 22. 18-33. 22, 19. Luc. 12, 36. liquido innuunt.

TH. LVII.

Non secus illa *argue eos αποτομως.* Tit. 1, 13. aurigat ad phrasin verbi *עוול* Esa. 66, 14. *precisa excisione execratur inimicos.* conf. Pf. 7, 12. Mal. 1, 4. intimatque illam *potestatem Apostolicam.* 1. Cor. 5, 5. quâ refractarios, ad præcisionem usque ab Ecclesia ferirent, tradendo eos in *potestatem Satanae ad exitium carnis,* 1. Tim. 1, 20.

TH. LVIII.

Eodem modo phrasi illa. *Ογκον, tumorem arrogantiae, fastus omnem abscindendo abjicientes.* Heb. 12, 1. vergit ad *proverbium Barzillai.* 2. Sam. 19, 36. *נשנל* *forem in tumorem fastus regis;* jubetque Apostolus exui illum *fastum,* quô quis nimium sibi tribuens, *indignas se afflictiones autumat;* ut cum illis & ad eorum exemplum quôs. Cap. XI. enumeravit, pati nollet, conf. Job. 20, 6. Ezech. 24, 25. Gen. 49, 3. 1. Tim. 2, 19. & 3, 6. & 2. Tim. 4, 10. 16. 2. Chron. 32, 26.

TH. LIX.

Prouti ibidem phrasi, *την ευπεριστατον αμαρτιαν,* designat *peccatum familiare, gremiale, in deliciis,* quod mentibus sub *specioso* quidem sed *fallaci pretextu* perque varia circumstantiarum lenocinia, usque adeo commendatur ut tentatum fortiter alliciat, & *pre aliis vitiis apud cum in pretio sit,* quâ via peccatum intravit in Mundum. Gen. 3, 2-5. Prov. 7, 13-23. & 9, 13-18. 2. Tim. 3, 13.

TH. LX.

His rationibus hortatur Apostolus. Eph. 5, 15. *αρεβως περιπατειν,* semper in officio positum esse, *εις τα ανρα εαν βιν* non inis aquiescere, sed ad fummos omnium virtutum spiritus apices enixè contendere. Prov. 22, 29. quô id certitudinis assequamur, quod discipulis suis Christus D.

Joh. 14,

Joh. 14, 20. pollicitus est, conf. 2. Pet. 1, 10. 11. 1. Joh. 5, 20. 21.

Th. LXI.

Ut ita, neque *alia quævis creatura*, τις κτισις στυρα; (quâ phrasi indigitatur *secunda nova illa creatura mali in penam*. Num. 16, 30. 32. *in profundo*. Rom. 8, 39. Psal. 86, 13. Deut. 32, 22. Prov. 9, 18. & *mors Secunda*. Apo. 20, 14.) nos a dilectione Christi, divellere queat. conf. Amos. 3, 6. Psal. 73, 25-27.

Th. LXII.

Christi D. *Prophetia*. Matth. 7, 22. Εν τῷ ὀνόματι Δουλεμαςτε πολλὰ, ἐποίησαμεν, *in nomine tuo exercitus multos fecimus*, Prætorianos Papæ R. milites. Fr. Dom. *Jesuitas*; indigitat *Textum*. Apo. 16, 14.

Th. LXIII.

Rex caliginis sumi מלך כלהת Job. 18, 14. quod sit *Abaddon*, Απολλωνον verbum מצעררר *femininum adiger eam*, liquide innuit. Apo. 9, 1-11. Si quidem *locusta illæ homines feminini*. v. 8. *diserte nominantur*; quem *Jehova*. Job. 41, 25. *Regem superfilios* מלך פראו *Ferarum omnium elatum*, nempe *Pont.* Ro. Cap. 28, 8. appellavit.

Th. LXIV.

Christus D. *Textu suo*. Luc. 6, 45. *Bonus homo ex bono thesauro cordis sui profert bona*, indigitat *illud Dei*, Segula. Exod. 19, 5. & אורח כסף aurum illud *Davidis*. Psal. 16, 1. interprete *Apostolo* Col. 2, 2. 3. Tit. 3, 8-10. 2. Cor. 4, 7. Matth. 13, 52.

Th. LXV.

S. Paulus, voce το Δουρατον. Rom. 9, 22. 23. *ex Mosis Oratione*, *Jehovæ & Gratia*, per *jod majusculum*. Num. 14, 17. 19. & *Ira*, Psal. 90, 11. *robotis thesaurum indigitat*. Eph. 1, 18. 19. 2. Thes. 1, 9. atque ita, *Gratiæ Universalis & Particularis*, in *Æconomia Salutis Symmetriam ineffabilem*, insinuat.

Th. LXVI.

Testimonio illò, *sanguinis in terra cum aqua*. & *spiritu con-*spirante. 1. Joh. 5, 7. indigitatur, *Præceptum illud a Sp. S. per Apostolos* (ultimum in *sacra S. de cibis definitum*) Act. 15, 29. & 21, 25. *de abstinendo ab esu sanguinis*; *Ecclesia N. T. categoricè & peremptorie propter sensum mysticum observandum præscriptum*.

C

Th. LXVII.

TH. LXVII.

Quando Apostolus. 2. Theff. 2, 12. Scribit; ut *judicentur omnes qui non crediderunt veritati* *αλλα αυδονσσαντες εν τη αδικια* *acquieverunt in injustitia*; & eadem voce *acquiere* utitur, quâ Pater de sua *quiete in Filio Jesu*. Matth. 3, 17. usus est: *innuere* voluit; dari *Sabartum Spirituale* etiam *Apostasie*. conf. 1. Reg. 21, 7. Esa. 59, 4. Jer. 6, 16. 17. Luc. 12, 19. Apo. 18, 7. & 11. 10. ita datur *clarior cordis mala*, sicut *bona*. Exod. 35, 20. 21. 1. Chr. 17, 6. Hab. 2. 4. Num. 14, 44.

TH. LXVIII.

Duplicatio verbi *נשם נשם numeravit, numeravit*. Dan. 5, 25. 26. Deum & impiorum *monarchiarum*, & *Regni Christi Domini*, *curfûs*: æque *numerum annorum* in *vaticiniis fixorum*, *accurrate computare & definivisse*, *diserte innuit*. conf. Dan. 9, 24-27, & XI. Apo. 10, 7. 11, 2. 15.

TH. LXIX.

Quando Spiritus S. in S. Scripturis, *Judiciorum a Deo impiis interminatorum*, *tempora præfinita*, in *executione* *accurrate observat*, æque ac in *Vaticiniis bonorum promissiones* *continentibus definiendis & implendis*. v. gr. Gen. 6, 3. & 15, 13. 16. & 18, 10. 14. Exod. 12, 4. 42. Esa. 7, 8. Jer. 25, 11. 12. & 29, 10. Dan. 5, 25. 26. & 9, 24-27. & 12, 11. 12. 13. Apo. XI, 1-17. id facit ideo; ut *præcisa hæc temporum determinatio* in S. Scripturis *revelata*, a *fidelibus accurrate observetur*, & *investigetur*; ut ex eorum *experimento*, *veritatem celestium oraculorum tantam esse*, quæ *ne in minimis quidem circumstantiis deviaret*, *discerent*, atque ex eorum *Chronologia*, *robur & argumentum suæ fidei*, *speci consolationis derivarent*. Dan. 9, 2. 3. 24. & 12, 10. 12. Psal. 102, 14. 19. Matth. 16, 3. Gal. 4, 4. Apo. 10, 7. Esa. 30, 26. Luc. 21, 28. 2. Pet. 3, 8. 10. Lam. 1, 21.

TH. LXX.

Edicta tribus intervallis, de *Judæorum*, ex *captivitate Babylonica restitutione* *publicata*, quorum *Primum Cyri placidum Schema* legitur. 2. Chron. 36, 22. Esdr. 1, 12. 6, 1-5. *Alterum Darii*. Esdr. 6, 1-12. cum *severa interminatione* in *immorigeros*, & *exsecratione* in *adversarios Cultus Divini*, *munitum*. *Tertium*, *Artaxerxis*, cum *indulgentia amplissimorum*
Privile-

Privilegiorum populi reduci largitorum illustre. Efdr. 7, 12-26. *Tria* augustissima Principum Christianorum publica Diplomata de egressu Ecclesie Vera ex Babele N. T. mystica facta & futura. Apo. 14, 6-9. & 18, 4. exindeque restitutionem Ecclesie, ad Primitivum illum Apostolicum candorem, per Reformationem morum & studiorum, non unò istu sed per gradus fiendam. Apo. 19, 1-8. clarissime prædelinearunt. Quorum meditatio animos Doctorum Ecclesie, desiderio perfectioris Reformationis Ecclesie hodie ingemiscantium erigere debet. Heb. 12, 3. 12. Gen. 49, 17. 18. 2. Sam. 23, 5. 6. Lam. 1, 21.

TH. LXXI.

Gabriel. Dan. 8, 16. & 9, 21. qui sub initium instaurationis Templi Hierosolymitani Secundi, expediente Deo, Danieli evangelium exponebat, quò Judaica Ecclesia tunc temporis Messiam fide. Esa. 25, 9. 40, 1-9. & 64, 1. & Psal. 14, 6. 7. Apo. 12, 2. 5. conciperet, quem demum e virgine visura erat Esa. 7, 14. idem ille Gabriel fuit, qui. Luc. 1, 26. exeunte definità per Danielem. C. 9, 24-27. periodo temporis ad Virginitatem MARIAM delegatus, Messie nativitatem, ex ipsa futuram instare annunciavit, atque hic fuit Spiritus Sanctus Tertia Persona S. S. Trinitatis 2. Pet. 1, 21. Apo. 1, 1. & 4, 2. Esa. 63, 10. 48, 16. Luc. 24, 49. 4, 14. 5, 17.

TH. LXXII.

Phrasi in Alphabeto illo Prophetico Sp. Sancti quarto. Psal. CXI. 7. *מִן אֶשׁ יָדָיו אֵשׁ יָדָיו אֵשׁ יָדָיו אֵשׁ יָדָיו* factiones manuum ejus, veritas; indigitatur, Hieroglyphicum illud veteris Ecclesie, quò expresserunt, Sigilli Dei, quod manibus imprimitur. Esth. 3, 10-12. Dan. 6, 19. Hag. 2, 23. Sculptura celaturam esse *אֵשׁ* veritatem Conf. Psal. 89, 3. Deut. 32, 34. Cant. 4, 12. Esa. 8, 16. Dan. 12, 9. Ion. 3, 33. 6, 27. Eph. 1, 13. 2 Tim. 2, 19.

TH. LXXIII.

Promissio Coronæ, *τῆς Διαισθητικῆς*. 2 Tim. 4, 8. Solum Doctores Ecclesie veræ Martyres concernit. Apo. 2, 10. 3, 11. 4, 4. Dan. 12, 3. Fil. 4, 4. Zach. 6, 14.

TH. LXXIV.

Quod, Sp. Sanctus si quando semel ab aliquo recesserit irrita-

tus. Ephes. 4, 30. nusquam amplius ad illum revertitur: David, illis verbis. Psal. 51, 13. & Spiritum Sanctum tuum, ne auferas a me disertè innuit, ut pote intuitus exemplum Saulis. 1. Sam. 16. Semel a Spiritu S. deserti, non postea unquam visitati, conf. Heb. 6, 1-7. 1. Thess. 5, 19. 2. Tim. 3, 13. Esa. 63, 10.

TH. LXXV.

Christus D. Apo. 22, 12. phrasi illa, *Ecco venio cito, & merces mea mecum.* (Gen. 15, 1. Psal. 58, 12. Mal. 3, 14-18. Apo. XI, 18. Esa. 40, 10. 62, 11.) ironice alludit ad Num. 22, 7. & abierunt Seniores Moabitarum, & Midianitarum, & merces divinatoria in manibus eorum, illuditque antetypici Bileami, merces divinatorias, pro *Missa & Indulgentiis* exigi magna protervia solitas, Apo. 2, 14. & 13, 16-17, 2. Pet. 2, 15. Jud. v. 11. conf. Prov. 7, 14-17. 9, 13-18. Esa. 47, 10-15.

TH. LXXVI.

Ita, S. Petrum, in illis verbis Act. 8, 20, 21. ἀπογοπιον, merces divinatoria tua tecum sit in perditionem, quia donum Dei putasti. Δία χρηματων πτασας. per commutationem pecunia licitandum; ad Balami proemium Simoniacum collineasse. ex 2. Pet. 2, 13-16. paraphrasi κομισμενος μισθον αδικιας κ. τ. λ. manifeste innuit.

TH. LXXVII.

Rabsaace, Regis Assyriæ Aula Minister, cum exprobrat fidem Israël. Esa. 36, 7. Si vero mihi diceris, nos confidimus Jehova Deo nostro, nonne is ipse est, cujus excelsa & altaria Hirkias removit, & dixit. Coram hoc unico altari adoretis & offeretis 2. Chr. 32, 12. quasi vellet populo perfvadere Reformatione Ecclesia Deum Ezechiam offendisse, quod excelsa (ipsilicet vero Deo sacra) abrogavit eâ ratione, quod stante Templo, ibi solum sacra Deo offeri debebant Lev. 17, 2-4. Typus fuit Mystici Assyrii, Ministrorum, qui Ecclesie Protestantium Apostolicam fidem, hac iniquâ impactâ quod Altare *Missa & Imagines* ex Templis suis eliminassent, fugillant.

TH. LXXVIII.

Psal. 68, 28. כְּנִיחוּ צִעִיר דָּרָו *Ecce ibi filius dierum* adolescens Dominator, est filius ille hominis Dan. 7, 13. ad antiquum dierum relatus v. 19. & glorioso Throno instellatus

tus v. 14. nempe, *Ecclesia N. T. ultimi temporis*, quantitate & qualitate *parva* adolefcens Luc. 12, 32. Deut. 32, 36. Sed jam *adulta* quasi, *viro antiquo dierum* apta est. *Agnoque* in *Domum Thalami* introducenda. Apo. 19, 7. 8. Esa. 49, 6. 13. 1. Cor. 12, 12. Gal. 3, 27.

TH. LXXIX.

Disciplinam Ecclesiasticam, circa *Sacram Eucharistia* mensam accedentes exercendam. Matth. 22, 13. institutam esse: atque ita, hoc in actu, *Ministros Ecclesia N. T.* quàm Sollicitè, Serioque officium suum facere debere liquidissimum est, exemplo Dei. Gen. 3, 22. 7, 16. Num. 16, 28. 12, 14. Deut. 3, 27. Joh. 2, 15. 2. Pet. 2, 4. etiam ad hoc opus animati.

TH. LXXX.

S. Petrum Act. 3, 21. phrasin ἀποκαταστήσει πάντων ex ore *Heri sui*. D. J. Christi derivasse. Matth. 17, 10. 11. *Elias prius veniet, & ἀποκαταστήσει πάντα*, ea ratione ut *Eliam*, ante secundum, Christi D. adventum vicissim adventurum (ut anteambulo *viam gloriæ* ad iudicium redeuntis prepararet) ad objectionem enim Petri. *Quomodo igitur dicunt scribe*, quod *Eliam prius venire oportet*, respondit *Elias*, procerro *prius veniet & restituet omnia*; quomodo enim hoc in futuro de *Joanne Baptista* dici poterat, cum jam tunc pridem ille decollatus fuerat v. 13. & tamen in futuro dicit, *Elias primum veniet & restituet omnia nisi*, hic iterum venturus fit indigitareret, cuius. Mal. 4, 1. 5. 6. Serio consideranti liquidissimum est.

TH. LXXXI.

Phrasi, *ultima hora*, seu *tempus & finis omnium* instat, non finem *Mundi*, sed finem *status Populi & Ecclesiæ Judaicæ* significari. Textus Dan. 9, 26. 1. Pet. 4, 7. Luc. 21, 9. 29. Matth. 24, 11. 14-36. Marc. 13, 32-33. 2. Thess. 2, 2. 2. Pet. 3, 10. 1. Joh. 2, 18. disertè evincunt, *Baronium* proinde in Ann. 57, §. 26. An. 82. §. 3. dum *Apóstolos, deceptos* erasse ait, ex illis locis S. quasi eorum *xtate Mündus* finiretur; in *signiter blasphemum* esse liquidum est.

TH. LXXXII.

Accentuum Hebraicorum in *Sacris S. illustrandis* Iuridam *levissi-*

levissimamque esse *Crisin*. Textus *Pfal.* 24, 4. & 25, 7. *Jof.* 1, 4. *Exod.* 20, 23. *Dan.* 9, 25. certissime docent, in quibus *Achnach*, non sententias diversas sejungere, sed sapius ibi pingi, ubi *Cicero* in latinis ne *Comma* quidem interferuisset; imo *ibi poni*, ubi *omitti*, & *omitti* ubi *poni* debuerat.

TH. LXXXIII.

Versionibus Sacrae S. neminem alligari, quando ex a *Textu primigenio* discedunt, *S. Paulus* suo exemplò *Rom.* XI. 35. diserte monuit, cum verba illa apud *Jobum* 41, 12. prorsus neglecta *LXX.* versione *Græca*, ex *Hebreo* expressit *ἢ, ἢς ἀεὶ ἐδοῦν αὐτῷ καὶ ἀδίκῃ ἀποδοθῆσθαι αὐτῷ, Aut quis prior dedit ipsi, & reddetur illi.* Cum autem ad *Hebreos* scribens, *Cap.* 8, 9. *Κ' αὐτὸ ἐμέλησεν αὐτῶν* ex *Jer.* 31, 32. *Crisin Apostolicâ* *Authovitate* exercuit, loco *נעלתי בם* dominatus sum eis, *נעלתי בם* neglexi eos, restituit non *S. Paulum* ex *LXX.* sed *Editores LXX.* Interpretum ex *Paulo* emendasse verosimile est, quamvis hanc *crisin Apostoli*, non semper observant *Emendatores* ex *Rom.* 10, 19. clarissimum est, ubi *Textum & Moses & LXX.* habent, *ego ad zelum provocabo eos.* Sed *Paulus* citat *105.*

TH. LXXXIV.

S. Paulus, phrasin, *αἰτιῶν ἑαυτῶν εὐχαριστησάντων* *Heb.* 9, 12. desumpsit ex *Intercessione* illa *Angeli Faderis* *Job.* 33, 24. *כַּפַּרְתִּי כֹפֵר* *Inveni lytrou propitiatorium.* *conf. Rom.* 2, 25. *Heb.* 2, 17. *1. Joh.* 2, 2, *1. Pet.* 1, 18, 19.

TH. LXXXV.

Christus D. Ut se fuisse & esse illum *Jehovam*, quem *Micheas* *Throno* insidentem viderat. *2. Chr.* 18, 18. demonstraret; affectus *commiserationum* suarum declarationem erga *Israelem*, iisdem verbis. *Matth.* 9, 36. expressit quibus *Micheas* v. 16. *Jehovam* ipsum *Christum* denunciasset observavit.

TH. LXXXVI.

Quod *Deus*, primò, in *Ægypto*, *Nomen Filii*, & quidem *Primogeniti* sui, *Israeli* tribuit. *Exod.* 4, 22. 23. Id propter *Parakelliam* *Mysteriorum Fatorum Novi. T.* fecisse ex *Apoc.* 2, 18. Ubi in *quarta* tandem *Periodo Thyatirensis Ecclesiæ*, *Christus D.* se *Titulo Filii Dei* commemorat & non prius, evidentissimum est. *Pf.* 73, 15. *Deut.* 32, 5.

TH. LXXXVII.

TH. LXXXVII.

Appendix illa. Ego sum Jehova, Legibus divinis in *Hebraeis* Moysi toties subnexa; Præcepta semper aggravat, sive quoad *Mercedis*; sive quoad *panis incrementum*. Non secus, *Promissionem* vel *comminationem* intendit. *Αλλήτων* illud *Divinum*. *Αμνν*. Matt. 6, 2. 5. 16. 10, 15. 42. Eph. 6, 24.

TH. LXXXVIII.

Jehova *Signo litera* *ד* Ezech. 9, 4. fideles notando. *Judeos* convincit, *Doctorem suorum* illa *Regula*. *Benedictiones* incipiunt, cum *N* & finiuntur cum *ד* quia continua serie procedunt usque ad ultimum finem, & facienda *Lex* ab *N* ad *ד* ab initio ad finem ut poriantur omnibus *benedictionibus*. Pf. 119, 33. 44. Apo. 2, 10. Eph. 6, 13.

TH. LXXXIX.

Apostolus, *Conclutione* illa. 2. Cor. 5, 10. *ὡς καμνηται* *σκατος* *της* *δια* *της* *σωματος* *ως* *α* *εργαζεν* *επι* *αγατον* *επι* *κακον*. intimat quod corpus sequitur conditionem anima, ut quo felicior est anima in apprehensione *Communionis Dei*; eo quoque felicior est *Corpus* quoad *benedictiones* illi convenientes; & contra. Rom. 8, 11.

TH. XC.

Fidelibus licere, petendo signum Deum tentare in rebus contingentibus, verbum *הקורה* Gen. 24, 12-14. idque *fidei* insignis argumentum esse exempla. *Eliezeris Gedeonis*, Jud. 6, 39. *Jonathanis*. 1. Sam. 14, 8-12. & *Ecclesia*. Malac. 3, 10. Pf. 86. 17. probant.

TH. XCI.

Ala Dan. 9, 27. *כרובים* dicuntur in oppositione ad *alas Cherubim*. Exod. 25, 20. & *alas Immanuelis*. Esa. 8, 8. Deut. 32, 11. Pf. 91, 4. 61, 5. 57, 1. Mal. 4, 2. Matt. 24, 15. 28. Ezech. 16, 8. Quatenus *Ecclesia Romana*, pro succursu auxilii *refugium* quæreret, sub *idololatrica sanctorum Apotheosi*. Deut. 7, 25. 26. Esa. 66, 3. 17. Ezech. 5, 11. 20, 7. 8. Dan. 11, 31. 12, 11.

TH. XCII.

Apostolus, *Phrasi* illa. Heb. 12, 11. demum autem fructum *Paciferum justitia* restituit illis qui per eam fuerunt *militariter exercitati*; collineat ad *Triumphum* *Virga Aronis* simul cum *floribus* *fructibus*

fructificantis, qua jus fidelibus, qui revera Dei essent domestici, vindicatum est. Num. 16, 5. & 17, 1-10. Illustratque sensum Promissionis. Apoc. 2, 7. *Vincenti dabo edere de Ligno vitæ illo.* Prov. 3, 18.

TH. XCIII.

Canon ille Casuistarum. *Participat de peccato & malo, Omnis quicumque illud non dispatet; Sed multo magis, qui malum excusat; tamen omnium maxime, qui defendit, a Spiritus S. inter Prophetica corollaria Numeratur.* Jer. 5, 31. 6, 13. 14. & 23, 2. Ezech. 13, 18. 19.

TH. XCIV.

Lex Moralis homini concreata, respectu amoris erga proximum & creaturas, singularem restrictionem post lapsum accepit, quando quarundam Odium Deus imperavit. Gen. 3, 15. quarum discretio, naturaliter sciri nequit, sed illi solum norunt. & quidem ex Evangelio, qui ad Ecclesiam pertinent, nempe ob odium contra semen mulieris. Psal. 139, 19-22. Deut. 33, 9. Luc. 14, 20. 1. Joh. 2, 15. 16. Psal. 105, 25. Matt. 10, 35. 56. 18, 8.

TH. XCV.

Axiomate illo 1. Cor. 10, 23. *Omnia mihi licent, sed non omnia conducunt: Licitum aliquod improbatum dari, asseritur; collineaturque ad exempla Veteris Israelis,* Deut. 1, 22. 23. *cum consilium eorum exploratores mittendi ex infidelitate ortum Deus sua benignitate, Num. 13, 1-3. correctum approbavit; confer. Consilium insontes uxores ejiciendi, a Deo Libello repudii moderatum.* Deut. 24, 1. Matt. 5, 31. 32. 19, 3. 9. *Et desiderium Regem petendi.* 1. Sam. 8, 5. 10. Hof. 12, 10. 11. Deut. 17, 14. 1. Sam. 16, 1. *Legē Regia temperatum. Quos Casus licitos, Israeli non inutiles & non conducentes tantum, sed etiam maxime noxios fuisse, sacra Historia testatur.*

TH. XCVI.

Quod Apparatus Vestimenti Christianorum talis esse debet, qualis segregationis eorum per fidem a mundo & Sanctificationis, signum esse possit, Lex illa Populo Dei data. Num. 15, 39. 40. & *exemplum Dei.* Gen. 3, 21. 22. *Præceptum Apostoli.* 1. Tim. 2, 9. 10. 1. Pet. 3, 3. 4. 5. Judæ. v. 23. *diserte intimat.*

TH. XCVII.

TH. XCVII.

Cum Prima mentio, Fidei, in S. S. Gen. 15, 5. occasione Solennis Fæderis Dei cum Abrahamo initi, occurrat, e-
opse Spiritus S. Conditionem Fæderis Gratiæ a ratihabitione ho-
minis fidei æstimandam indicare voluit. Rom. 5, 2. & Cap.
10, 2. Cor. 4, 13. Hac ratione, Heb. 3, 18, 19. *Causa impossibili-
tatis in requiem vitæ æternæ ingrediendi tota & omnis, ex
æstima deducitur.*

TH. XCVIII.

S. Stephanus voce demonstrativa *ἡ βραχίς*, & ita genuit
Isacum inculcat, quod ad fædus Dei amicum, non jure na-
turæ, sed beneficio gratiæ deveniri, si quidem fæderati
quoad jus non gignerentur nisi a Circumcisus & in mem-
bro genitili vim naturæ inimicam passis, quo respectu;
Abraham, Ismaelem, qui non fuit filius Promissionis, præ-
putiatus genuit, Isacum vero *Filium Promissionis* Circumci-
sus generavit, adeo vim omnem, Naturæ in Confædera-
tione gratiæ, exui. Matth. 7, 18. Joh. 6, 44. 15, 4. Rom. 8, 7.
1. Cor. 2, 14. 2. Cor. 3, 5.

TH. XCIX.

Quandoquidem Fædus gratiæ. Gen. 17, 21. restringa-
tur ad Isacum, & tamen Ismael etiam circumcõditur v. 23. ex-
inde, Sacramenta Fæderis gratiæ nullam in urentibus, ex opere opera-
to gratiæ *Ἐσπεύετε* præstare, evidentissimum est, 1. Pet. 3, 21.
Act. 10, 47.

TH. C.

Si quidem vera Fides, Promissione Dei niti debeat, A-
braham autem Isacum ea ratione obtulit, quia credidit De-
um mortuos resuscitari posse. Heb. 11, 19. at vero mortui exci-
tati, (nisi Adamum huc referres Gen. 2, 21 - 23.) nullum
hactenus a Deo editum fuit exemplum; patet, Abraham,
mortuorum resuscitationis Promissionem, in ejusdem Isaci nativi-
tate, quam ex mortuis sui & Sara corporis, Rom. 4, 19. Joh.
5, 19, 20

D

5, 19, 20

5, 19. 20. consideratione nactus erat, *quasi visse & invenisse*:
quo respectu *Apostolus Christi D.* quoque *resurrectionem ex Ps.*
2, 7. desumpto *nativitatis verbo.* Act. 13, 32 34. Vocem *generatio-*
nis illustrandæ interpretatus est, atque, ex regenerationis
Fidelium Symbolo corporum quoque eorundem resurrectionem
infallibiliter concludit. Rom. 6, 3. 5. & 8, 11-17.
Col. 3, 3. 4. 1. Joh. 3, 2.

Primitiis sacris dum in primam prodis arenam,
Nil moror: en! dignos laudoque proboque labores,
Congestisque opibus largum superaddito Numen
Pondus thesauri precor, & tua Vota secundet.
Ut possis patrium postquam remeabis in orbem
Munus obire tuum certo cum pignore Sacrum.

*Clariss. D. Defendenti lubens
apposuit*

GABRIEL WASS,
Albifinô-Transilvanus.

Isthmum magnanimo moliris pectore Theseû?
Hyblæos flores carpito,
Ambiguum Juvenis Pellæus ritè resolvit
Spiram: Sperando pergito.
Hic Rhodus, hic saltus! mixtam distingvè tabellam,
Et dignam laudem fumito,
Contigit ut tripodem quondam dedit Unda Pelasgo:
Ad rhombum metam tangito,
Tantz Virtutis specimen Comitabor honore
Æternô, & votô debitô.

*Ornatissimo D. Defendenti Euboicum
hoc munus prebuit*

ANDREAS HUSZTINUS,
Stud. Ung. Marmatiâ-Tran-
sylvanus.

Infidunt herbas examina rore madentes,
Mellaque mox aliis distribuenda legunt,
Sic circumspicias hortum quem mente peragras
Parturit inde thymum, parturit inde favum,
Unde hiascentem fatagis dum opplere quasillum,
Sit sudor faustus, dulcis & ipse labor.

*Hisce applaudere & felicem successum
ominari voluit Respondenti Or-
natissimo*

F. W. JABLONSKI,

Laus fateor magna est studiosa advertere mente,
Quid foveant patulo *Grammata sacra* sinu;
Cognita sed reliquo *rectè concedere mundo*,
Est gemina dignum munere laudis opus.
Partibus ambabus qui sis defunctus *Amice*,
Hæc celebris dulci pagina melle docet.

*Pauca hæc Amicitia æternum dura-
tura honorisque adjecit ergo*

JOANNES ALEX. CASSIUS,
S. S. T. S. Polonus.

Utert *terram curvi moderator aratri*,
Quo gravidas possit sumere *ruris opes*,
Sic libros doctos studio pervolvit *Amice*,
Ut *Patriæ* tandem commoda multa feras.
Sic *sudasse* juvat nulli paruisse labori,
Perge *viam laudis*: munera magna manent.

*His in sincera & non fucata amicitia
refferam applaudere voluit
debuisset*

JOANNES SAM. TOBIANUS,
S. S. T. S. Torunio Borussus.

D 2

AD summum summi pertendis culmen honoris,
Dum cathedram scandis, dulcis Amice Madi,
Defendensque theses varias vestigia Csuzi,
Insequeris, nobis qui quoque gratus erat,
Apprecor ergo Tibi semper felicia quævis,
Ut possis Patriam lætus adire tuam.

*Hæc Doctissimo D. Defendenti in haud
fucata amicitia resseram adijcere
voluit debuit*

F. W. MARTINI, S. S. T.
Stud. Marchicus.

UT nupsit Cælo Tellus: ut Candida Nigris,
Arida miscentur Liquidis, ut Frigora Flammis,
Virgo pudica Viro; vel, quò data pharmaca morbo
Sint valitura magis, Varias contundimus Herbas.
Sic ego Naturam Divina jungere Charta
Et Miscere volo Veteri Nova: Sic ferus osor
Nec Novitatis ero; nec Nuperus incola terræ.

*Hæc Ornatiſſimo D. Miscellanea sacra
Defendenti L. M. Q. depro-
peravit*

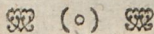
SAM. NADUDWARIUS,
Ungarus, Sam. Filius.

QUæ Pater in Christo (a) Sanctis per oracula fatus
Hæc Madius Scrutans (b) præmeditatur ovans,
Sancta placent superis, sacris Myſteria (c) Lymphis
Collata ex Grajis, Hebraicisque suis
Defendis Leges Fidei (d) Doctissime MADI
Ingenii & Studii, hic lima reperta TVI.

*Benedictionem inſimul Aſcher Deut. 33,
24. vovens amicâ manû*

PAULUS GYONGYOÛSSI,
Junior poſuit.

- (a) Hebr. 1. 2.
(b) Joh. 8. 39.
(c) Pſal. 46. 5. 36, 10.
(d) Rom. 3. 27.

Fd 6020 II

(2)

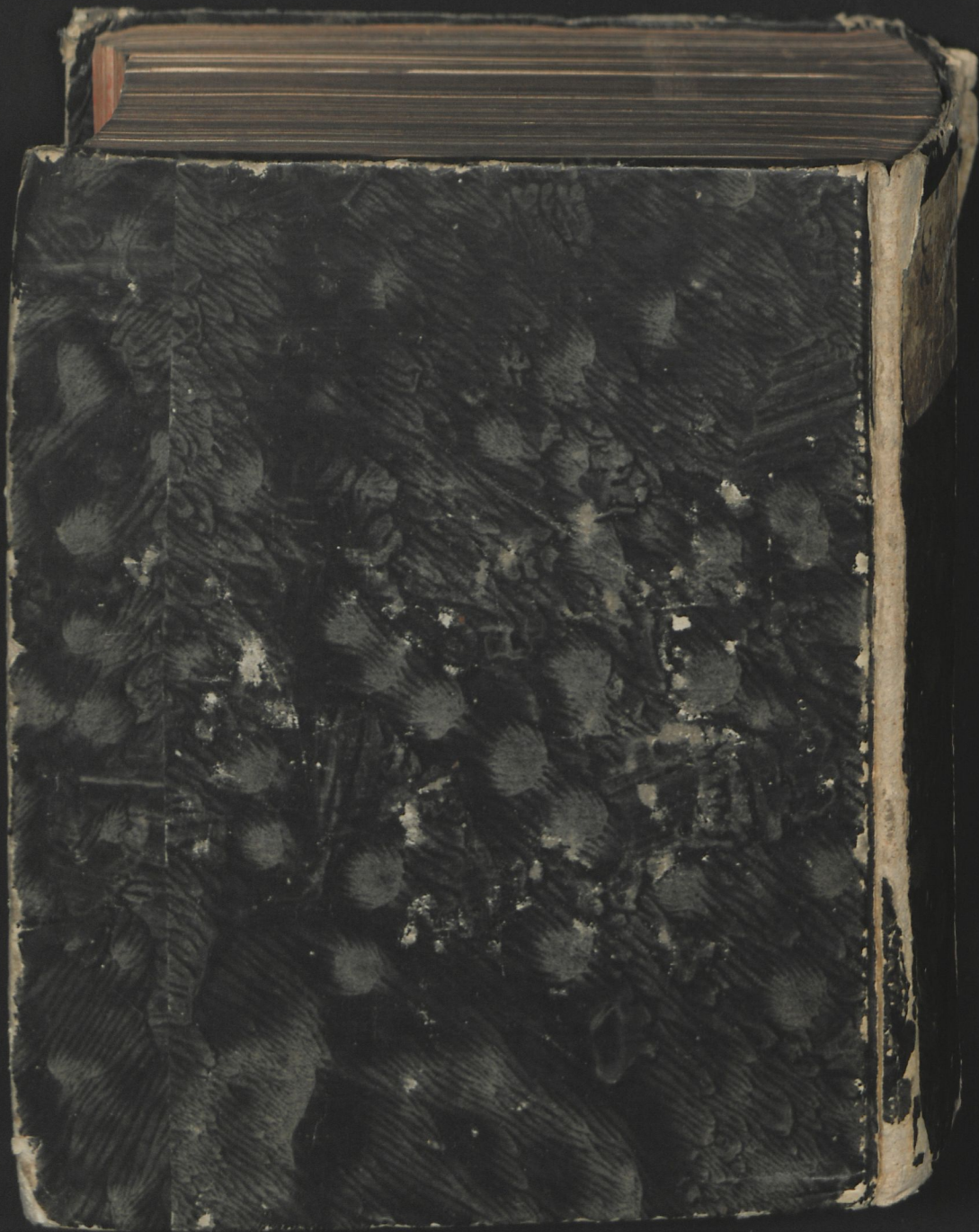
ULB Halle
003 772 209

3

7A 90C

VONA *[illegible]*

B.I.G.

Farbkarte #13

35.

I. N. D. E. D. N. I. C.
DISSERTATIONUM THEOLOGICARUM
MISCELLANEARUM

CENTURIA Secunda,

Quam,

CHRISTO, DOMINO, *UNICO*, DILECTO,
Ecclesiam N. T. *Unicam*, τὴν ἑνὴν, τὴν ἰουδαίαν
Suam. 2. Cor. 11, 2. Eph. 5, 23, 32. Apo. 19, 7, 21, 9.
Priscis ac Novis, reciproce, Dudaimis. Cant. 2, 5, & 7, 13. 2 Cor. 2, 14.
Spiritus Fidei Fructibus Stipante, Cœlesti,

νομφίω Propitio,

Sub PRÆSIDIO

PAULI GYÖNGYÖSSI,

S. S. Theol. *Doctoris*, ejusdemque Facultatis in Aca-
demia *Regia Viadrina*, post Exsilium Suum, Professoris
Ordinarii, Ecclesię Apostolicę *Antiquę*
Anglicanę Presbyteri,

IN AUDITORIO MAIORI

Publice defendendam suscipit

ai.

JOHANNES MADI,

Ungarus,

ad diem 6. Martii, Hora 10. A. D. MDCCLXXVIII.

FRANCOFURTI ad VIADRUM,

Typis JOH. CHRISTOPH. SCHWARTZII, Acad. Reg. Typogr.

